

Артем ЗОСІМОВ

курсант факультету підготовки фахівців
для органів досудового розслідування
Дніпропетровського державного
Університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Максим КАЛІМАН

викладач кафедри
тактико-спеціальної підготовки
Дніпропетровського державного
Університету внутрішніх справ

НЕОБХІДНІСТЬ ВИСОКОГО РІВНЯ ВОГНЕВОЇ ПІДГОТОВКИ ТА СПОСОБИ ЙОГО ПІДВИЩЕННЯ

В умовах складної криміногенної ситуації провідну роль в забезпеченні громадського порядку відіграє поліція. При виконанні професійних обов'язків працівникам поліції доводиться застосовувати заходи поліцейського примусу. У таких випадках ефективність виконання необхідних дій залежить від рівня спеціальної фізичної підготовки правоохоронців.

Програмою первинної підготовки поліцейських передбачено оволодіння ними заходами поліцейського примусу. На заняттях вивчаються прийоми больового контролю, кидки і способи захисту від нападу, а також застосування спеціальних засобів (кайданок, пластикових та гумових кийків, засобів, споряджених речовинами слезогінної та дратівної дії) і вогнепальної зброї. Від рівня професійної підготовки поліцейських, і, в першу чергу, від умінь і навичок рукопашного бою та прикладної стрільби залежить життя їх і громадян, які потребують захисту [1].

В ході організації затримання поліцейськими правопорушників, що чинять активний опір, виникає необхідність прогнозування ефективності вибору варіанту тактики дій, що гарантує досягнення поставленої мети.

В першу чергу відбувається виявлення правопорушення, його можливих наслідків, а також самого правопорушника, що дає законні підстави поліцейським для реагування і застосування заходів поліцейського примусу [2].

Наступним кроком є вибір поліцейськими типу реакції на поведінку правопорушника. У деяких ситуаціях розуміння того, що відбувається, настільки втрачається, що поліцейський взагалі не знає, як діяти. Вдосконалення системи визначення міри небезпеки для життя (ризик) є однією із складових навчання поліцейських тактиці дій при застосуванні заходів примусу до правопорушників в процесі спеціальної фізичної підготовки (рішення ситуаційних завдань, застосування заходів поліцейського примусу).

Вслід за вибором поліцейським типу реакції на поведінку правопорушника наступає передбачення реакції відповідного правопорушника.

У ситуації силового затримання, внаслідок її швидкоплинності, небезпеки, емоційної насиченості, поведінка поліцейського визначається, засвоєними раніше в ході тренувань руховими автоматизмами. На дії правопорушника поліцейський повинен вибрати з безлічі можливих реакцій найбільш оптимальну, ефективну саме в цих умовах. При цьому вибір здійснюється дуже швидко, майже автоматично. Наприклад, при спробі завдання удару правопорушником, поліцейський може відреагувати по-різному: розривом дистанції, ухилом з подальшим перекладом руки нападаючого на безпечну відстань, контратакуючим ударом. Реагування буде здійснено з використанням того варіанту, рухова послідовність якого натренована якнайкраще.

Останнім етапом є реалізація реакції у відповідь. Час її реалізації визначається швидкістю виконання використовуваних рухів. Поліцейський якнайшвидше повинен сконструювати свою реакцію та перейти до її реалізації. Одним з найефективніших заходів примусу є застосування вогнепальної зброї. Її застосування регламентується Законом України “Про Національну поліцію”.

Застосування вогнепальної зброї є найсуворішим заходом примусу, саме через це рівень вогневої підготовки працівників поліції має бути на максимально високому рівні. Цій навчальній дисципліні приділяється неабияка увага. У закладах освіти зі специфічними умовами навчання виконуються різноманітні вправи зі стрільби, а також, слід зазначити, що задля моделювання умов, максимально наближених до реальних, штучно створюються різні стани фізичної втоми, їх можна поділити на три основні групи:

1) вправи, які викликають локальну та місцеву втому, у цьому випадку м’язів, які безпосередньо задіяні під час практичної стрільби (прицільного пострілу);

2) вправи, які викликають подразнення вестибулярного апарату;

3) вправи, які викликають загальну фізичну втому.

Також активно використовуються сучасні технології, наприклад проведення занять у мультимедійних тирах. Всі ці методи максимально позитивно впливають на загальний рівень тактичної підготовки працівників поліції.

На нашу думку, одним з найважливіших завдань закладів освіти зі специфічними умовами навчання є надання здобувачам освіти належного рівня вогневої підготовки. Для цього слід використовувати усі переваги новітніх технологій у повному обсязі та проводити практичні стрільби в умовах, максимально наближених до реальних, відтворювати можливу стресову ситуацію та/або проводити вправи зі стрільби після фізичного навантаження.

Бібліографічні посилання:

1. Моргунов О.А., Ярещенко О.А., Хацаюк О.В. Удосконалення прикладних навичок тактичної стрільби в системі професійної освіти Національної поліції України. *Честь і Закон* : щоквартальний науковий журнал. № 1 (56), 2016. С. 49-56.

2. Ажицкий К.Ю., Гальчинский В.А. Тренировка единоборца как информационный процесс: материалы электронной научной конференции «Спортивные единоборства: теория, практика и перспективы развития». Харьков : НФУ ХГАФК, 2004. С. 3.

Калашнік Євгеній Олександрович

курсант навчальної групи КП-037

1-го курсу факультету підготовки

фахівців для підрозділів кримінальної поліції

Дніпропетровського державного

університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Карпенко Олександр Миколайович

викладач кафедри тактико-спеціальної підготовки

Дніпропетровського державного

університету внутрішніх справ

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ПСИХОЛОГІЧНОГО АСПЕКТУ СТІЙКОСТІ КУРСАНТІА ПРИ ВИВЧЕННІ ДИСЦИПЛІНИ «ТАКТИКО- СПЕЦІАЛЬНА ПІДГОТОВКА»

Об'єктивна необхідність у вивченні тактико-спеціальної підготовки, в процесі підготовки якісних фахівців своєї справи, зробила дану дисципліну однією з основних дисциплін в ЗВО МВС України.

Безпосередніми завданнями даного предмету по праву вважаються: вдосконалення навичок в ході спеціальних тактичних операцій, набуття вмінь щодо застосовування отриманих знань за період навчання, а також чимало важливий аспект, формування психологічної стійкості, завдяки постійній і всебічній морально-психологічній підготовці, безпосередньо при виконанні службових задач. Під морально-психологічною підготовкою слід розуміти формування в учнів високої психологічної стійкості, а також цілеспрямований розвиток і вдосконалення тих чи інших виходів з будь-яких ситуацій, вміння діяти в складних умовах з непохитним при цьому психічним станом. Також важливо комплексно вирішувати усі труднощі, що відбуваються в ході виконання поставлених завдань і появи будь-якого психічне навантаження, з яким курсант не може впоратись самотійно.

Комплекс дій поліцейського стає ефективним тільки в тому випадку, якщо в цього ж поліцейського якісно напрацьований навик готовності до більшості небезпечних ситуацій, тобто суб'єктивне створення ним обставин, у яких він буде діяти вже за звичним алгоритмом, що напрацьовується за рахунок постійних тренувань і раніше перевіреному, ефективному навчанню,.

Морально-психологічна підготовка полягає в тому, що готовність до виконання необхідних функцій в екстремальних ситуаціях буде очікувано